

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 563

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 30 iulie 2014

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 338 din 17 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor	2-3			
Decizia nr. 375 din 26 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	4-5			
Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) teza a doua și art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, a art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și a art. 46 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001			6-10	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
		978.	— Ordin al ministrului delegat pentru buget privind prospectele de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount și a obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii august 2014	11-13
		979.	— Ordin al ministrului delegat pentru buget privind prospectul de emisiune a obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro lansate în luna august 2014	13-15
		2.488	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul culturii, privind declasarea din Lista monumentelor istorice a imobilului „Casă, azi Spitalul de Oncologie” din Str. Victoriei nr. 33, municipiul Pitești, județul Argeș, înscris în LMI cod AG-II-m-B-13458	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 338**

din 17 iunie 2014

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (5)
din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, excepție ridicată de Domnel I. Constantin în Dosarul nr. 28.428/303/2012 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 620D/2013 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că textul de lege criticat reprezintă una dintre modalitățile prin care statul reușește să asigure protecția interesului public.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 19 septembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 28.428/303/2012, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor**, excepție ridicată de Domnel I. Constantin într-o cauză civilă având ca obiect obligarea sa la plata tranșelor restante din tariful de utilizare a zonei drumului, datorate Companiei Naționale de Autostrăzi din România — S.A., prin Direcția Regională de Drumuri și Poduri București.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că textul de lege criticat contravine prevederilor art. 45 din Constituție privind libertatea economică, întrucât, în ipoteza în care nu mai acceptă clauzele contractului la care se referă art. 46 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, acesta se reziliază. În opinia sa, este înfrânt liberul acces la o activitate economică prin pierderea dreptului de realizare a accesului dinspre incinta unei unități economice spre un drum public și prin impunerea unui tarif perpetuu, modificabil doar unilateral, în condițiile în care autorul excepției a suportat deja costul realizării drumului de acces și plătește impozit ca deținător și utilizator de mijloace auto.

6. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este

neîntemeiată, întrucât accesul persoanei la o activitate economică nu este un drept absolut, iar instituirea anumitor condiții în care acesta să fie exercitat nu poate fi considerată neconstituțională atâta vreme cât însuși art. 45 din Legea fundamentală permite stabilirea prin legislația secundară a condițiilor de exercitare a accesului la o activitate economică.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** consideră că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate, întrucât libertatea economică reglementată de art. 45 din Constituție nu este absolută, iar accesul liber al persoanelor la o activitate economică, precum și la exercitarea acesteia se desfășoară în condițiile legii. Accesul liber la o activitate economică nu exclude, ci, dimpotrivă, implică stabilirea unor limite de exercitare a libertății economice, cum ar fi un tarif de utilizare a zonei drumului național. Prin urmare, contractul de utilizare a zonei drumului este urmarea înțelegerii părților, contract pe care părâtul și l-a înșușit și asumat.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 46 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 29 iunie 1998, cu modificările și completările ulterioare. Textul criticat a fost introdus prin art. I pct. 25 din Ordonanța Guvernului nr. 7/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 30 ianuarie 2010, și are următoarea redactare: „*La eliberarea autorizației de amplasare și/sau de acces în zona drumului public, titularul autorizației de amplasare și/sau de acces încheie contractul cu administratorul drumului pentru utilizarea și accesul în zona drumului public. Autorizația de amplasare și/sau de acces în zona drumului public nu se eliberează până la încheierea contractului cu administratorul drumului*”.

12. În opinia autorului excepției, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 45 — „*Libertatea economică*” din Constituție.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile de lege criticate instituie regula potrivit

căreia eliberarea autorizației de amplasare și/sau de acces în zona drumului public se realizează doar în condițiile încheierii de către solicitant a unui contract cu administratorul drumului în vederea utilizării și accesului în zona drumului public. Textul are în vedere ipoteza realizării sau amplasării în zona drumului public a panourilor publicitare, a oricăror construcții, accesuri, amenajări sau instalații realizate în orice scop, care, potrivit art. 46 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, este permisă numai dacă nu periclitează siguranța circulației, pe baza autorizației de construire și cu existența acordului prealabil și a autorizației de amplasare și/sau de acces în zona drumului public emise de administratorul drumului respectiv.

14. Autorul excepției critică din perspectiva art. 45 din Constituție condiționarea accesului său la zona drumului public de plata tarifului de utilizare impus prin contractul încheiat cu administratorul drumului. Curtea nu poate reține această critică de neconstituționalitate. Potrivit dispozițiilor din Legea fundamentală invocate, atât accesul liber al persoanei la o activitate economică, cât și exercitarea acestuia se desfășoară „în condițiile legii”. Aceste dispoziții constituționale trebuie coroborate, de asemenea, cu cele cuprinse în art. 135 alin. (2) lit. a) și b) din Constituție, care obligă statul să ia măsuri corespunzătoare în vederea asigurării libertății comerțului, protejării concurenței loiale, creării cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție și protejării intereselor naționale în activitatea economică. Or, astfel cum rezultă din nota de fundamentare a Ordonanței Guvernului nr. 7/2010, prin care a fost introdus în Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 textul ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate, rațiunea măsurilor legislative preconizate prin acest act normativ a fost complexă. Sub aspectul problemicii vizate de motivarea prezentei excepții, relevantă este justificarea adoptării acesteia în scopul asigurării unei mai mari fluidizări a traficului rutier, care să ofere condiții pentru dezvoltarea activităților de comerț intern și internațional. Totodată, legiuitorul delegat a apreciat că normele edictate, inclusiv cea criticată în cauza de față, conduc la îmbunătățirea condițiilor de efectuare a transporturilor rutiere și, implicit, la un efect pozitiv asupra mediului de afaceri. În același timp, a arătat că, prin introducerea unor prevederi foarte clare privind stabilirea condițiilor care trebuie respectate în cazul realizării anumitor construcții și instalații în zona drumurilor publice, infrastructura rutieră nu se va mai degrada într-un ritm accentuat, iar acest lucru va produce efecte pozitive atât în ceea ce privește derularea activității de către agenții economici, cât

mai ales în privința nivelului siguranței rutiere pentru utilizatorii infrastructurii rutiere și, nu în ultimul rând, pentru eficientizarea activității de control.

15. Curtea reține, de asemenea, că obligația prealabilă a încheierii contractului constituie o garanție pentru administratorul drumului public că lucrările ce le va efectua beneficiarul autorizației nu vor periclita siguranța circulației și nu vor afecta în niciun mod funcționalitatea drumului public. Ca atare, nu poate fi reținută critica autorului excepției referitoare la obligativitatea încheierii contractului cu administratorul drumului pentru utilizarea și accesul în zona drumului public. Contractele de adeziune, cum este și cel de a cărui încheiere este nemulțumit autorul prezentei excepții, nu nesocotesc prevederile constituționale care garantează accesul liber la o activitate economică. Este adevărat că natura lor juridică impune încheierea lor în condiții prestabilite, dar partea nemulțumită, respectiv beneficiarul dreptului de utilizare a drumului poate contesta în justiție prevederile contractuale în condițiile Legii nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, în situația în care apreciază că acesta a fost încheiat în condiții dezavantajoase, de natură să creeze un dezechilibru evident între cele două părți contractante.

16. Curtea observă, totodată, că accesul liber la o activitate economică nu poate fi realizat decât prin impunerea unui climat de disciplină economică prin fixarea unui cadru normativ căruia agenții economici trebuie să i se conformeze. Prin urmare, legiuitorul are deplina competență de a determina limitele și condițiile care trebuie respectate atât în ce privește inițierea unei activități economice, cât și pe parcursul derulării. Prin urmare, obligația instituită prin prevederile de lege criticate nu este de natură să contravină dispozițiilor constituționale care garantează accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora. De vreme ce Legea fundamentală precizează expres că acestea se realizează „în condițiile legii”, introducerea anumitor obligații legale corelative dreptului de acces liber al persoanei la o activitate economică este firească atât timp cât acestea nu anihilează dreptul menționat. Or, dispozițiile art. 46 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, criticate în cauza de față, nu au nicidecum un asemenea efect. De altfel, din documentele aflate la dosarul cauzei se poate constata că autorul excepției dorește să se găsească o modalitate prin care să fie exonerat de plata tarifului de utilizare și a penalităților de întârziere.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Domnel I. Constantin în Dosarul nr. 28.428/303/2012 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă și constată că prevederile art. 46 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 375

din 26 iunie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 247 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Mihai-Alexandru Stoian și Silvia Stoian în Dosarul nr. 1.446/110/2013 al Tribunalului Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 56D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 13 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 1.446/110/2013, **Tribunalul Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 247 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.**

5. Excepția a fost ridicată de Mihai-Alexandru Stoian și Silvia Stoian cu ocazia soluționării unei cereri având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii apreciază că nu au calitatea de contribuabili la sistemul de asigurări sociale, motiv pentru care nu pot fi obligați să achite decât taxele și impozitele conform art. 56 din Constituție.

7. **Tribunalul Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată nu este întemeiată, întrucât stabilirea unei contribuții lunare pentru asigurările de sănătate, pentru persoanele care desfășoară activități independente care se supun impozitului pe venit, nu contravine prevederilor art. 56 din Constituție.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 247 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare. Însă, având în vedere considerentele actului de sesizare și notele scrise ale autorilor excepției, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, care au următorul cuprins:

— Art. 257 alin. (2): „*Contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote de 6,5%, care se aplică asupra:*

[...] b) veniturilor impozabile realizate de persoane care desfășoară activități independente care se supun impozitului pe venit; dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția, aceasta nu poate fi mai mică decât cea calculată la un salariu de bază minim brut pe țară, lunar.”

12. Constatăm că la data de 1 ianuarie 2014, prin art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organisme internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 20 septembrie 2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 25/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 24 martie 2014, dispozițiile alin. (2) al art. 257 au fost modificate în sensul că: „(2) *Veniturile asupra cărora se stabilește contribuția de asigurări sociale de sănătate sunt prevăzute în Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.*”

13. Însă, având în vedere obiectul cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate (contestație formulată împotriva deciziei de impunere) și Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care instanța de contencios constituțional

a statuat că sintagma „*in vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, se reține îndeplinirea condițiilor de admisibilitate prevăzute la art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992.

14. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 56 privind contribuțiile financiare.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea reține că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici similare. Spre exemplu Decizia nr. 5 din 16 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 111 din 13 februarie 2014, Decizia nr. 519 din 12 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 27 ianuarie 2014, Decizia nr. 351 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 725 din 26 noiembrie 2013, și Decizia nr. 124 din 16 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 8 mai 2012, prin care Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate.

16. Astfel, prin Decizia nr. 124 din 16 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 8 mai 2012, Curtea Constituțională a statuat că „dreptul la asigurări sociale de sănătate se află într-o strânsă legătură cu obligația de a contribui la fondul pentru aceste asigurări, excepție făcând doar persoanele care în mod obiectiv nu pot realiza această obligație”. Apoi, constatând că valoarea pachetului de servicii medicale la care are acces asiguratul în temeiul contribuției minime prevăzute de art. 257 alin. (2) lit. b) teza a doua din Legea nr. 95/2006 depășește cu mult valoarea acestei contribuții, precum și cuantumul în sine al contribuției,

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihai-Alexandru Stoian și Silvia Stoian în Dosarul nr. 1.446/110/2013 al Tribunalului Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

Curtea a apreciat că nu se poate vorbi despre existența unei obligații disproporționate, contrare cerințelor art. 56 din Constituție.

17. Totodată, prin Decizia nr. 335 din 10 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 23 mai 2011, Curtea a statuat că, „datorită solidarității celor care contribuie, sistemul public de asigurări sociale de sănătate își poate realiza obiectivul principal, respectiv cel de a asigura un minimum de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate. Art. 56 din Constituție prevede obligația cetățenilor de a contribui prin impozite și prin taxe la cheltuielile publice. În cazul sistemului public de sănătate, aceste cheltuieli publice vizează însăși îndeplinirea obligației constituționale a statului de a asigura ocrotirea sănătății și protecția socială a cetățenilor.”

18. De asemenea, prin Decizia nr. 539 din 27 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 1 august 2006, Curtea a reținut că „este firesc ca valoarea contribuției să difere de la persoană la persoană, în funcție de cuantumul veniturilor realizate. Această diferență este rezonabilă și justificată de situația obiectiv deosebită în care se află persoanele care realizează venituri mai mari față de cele ale căror venituri sunt mai reduse, precum și de principiul solidarității și subsidiarității în colectarea și utilizarea fondurilor, aplicabil în materia asigurărilor sociale de sănătate”. Curtea a reținut, cu același prilej, că „principiul constituțional al așezării juste a sarcinilor fiscale pentru suportarea cheltuielilor publice impune diferențierea contribuției persoanelor care realizează venituri mai mari. De altfel, cota de contribuție, exprimată procentual, este unică, neavând caracter progresiv, astfel că diferența valorică a contribuției este determinată de nivelul diferit al venitului”.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluția pronunțată în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 418

din 3 iulie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) teza a doua și art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, a art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și a art. 46 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea în ședința din 24 iunie 2014 a reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) și art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, a art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și a art. 46 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, excepție ridicată de Steluța Gustica Cătănicu în Dosarul nr. 556/33/2013 al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 72D/2014 al Curții Constituționale.

2. Dezbaterea a avut loc în ședința publică din 24 iunie 2014, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 2 iulie 2014 și, ulterior, pentru data de 3 iulie 2014, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 2 decembrie 2013, astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea din 10 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 556/33/2013, **Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) și art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, a art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și a art. 46 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale.**

4. Excepția a fost ridicată de Steluța Gustica Cătănicu într-o cauză având ca obiect anularea unui raport de evaluare emis de Agenția Națională de Integritate cu privire la un conflict de interese/o stare de incompatibilitate.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea susține, în esență, că prevederile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece normele de lege criticate sunt imperfecte, reglementând într-un singur alineat situații juridice diferite, care produc efecte juridice diferite. Or, norma fundamentală invocată presupune ca legiuitorul „să formuleze norma legală clar, fluent, inteligibil, fără dificultăți sintactice sau echivoce”. În acest sens se invocă deciziile Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010 și nr. 1.018 din 19 iulie 2010 și dispozițiile art. 47 alin. (1) și art. 48 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

6. Referitor la art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 susține că termenul de prescripție de 3 ani, instituit de legiuitor doar pentru situațiile de incompatibilitate care au încetat înainte de sesizarea Agenției Naționale de Integritate, încalcă principiul egalității tuturor cetățenilor în fața legii. A admite că termenul de 3 ani de prescripție a aplicării sancțiunii a fost stabilit de legiuitor doar pentru abaterile disciplinare constatate sub forma incompatibilităților (care au încetat înainte de sesizarea Agenției), nu și pentru abaterile disciplinare constatate sub forma conflictelor de interese (care au încetat, în aceleași condiții), ar însemna acceptarea faptului că, prin această omisiune discreționară, se instituie un tratament privilegiat pentru incompatibilități — ca abatere disciplinară și se creează, implicit, o discriminare față de abaterile disciplinare constatate sub forma conflictelor de interese (în aceleași condiții).

7. Mai mult, prin această omisiune, abaterile sub forma conflictelor de interese sunt lăsate în afara domeniului de aplicare a prescripției răspunderii disciplinare, acestea devenind imprescriptibile, fapt inadecvat din punctul de vedere al principiilor care guvernează răspunderea juridică. În susținerea criticii de neconstituționalitate este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 136 din 23 martie 2004.

8. Referitor la prevederile art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004 susține că acestea nu sunt formulate într-un limbaj clar și precis, care să excludă orice echivoc. Astfel, contrar jurisprudenței în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale, expresia „dacă au posibilitatea să anticipeze că o decizie a autorității publice din care fac parte ar putea prezenta un beneficiu sau un dezavantaj pentru sine” este imprecisă și inadecvată față de posibilitatea individului cărui i se adresează de a-și controla conduita. Textul de lege criticat, astfel cum este formulat, încalcă normele de tehnică legislativă și prin aceea că verbul nu este utilizat „la timpul prezent, forma afirmativă, pentru a accentua caracterul imperativ al dispoziției respective”, astfel cum stabilește art. 38 alin. (2) din Legea nr. 24/2000.

9. De asemenea, expresia „*angajament, indiferent de natura acestuia*” din cuprinsul art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004 cuprinde o formulare generală, care nu poate fi determinată, fiind în discordanță cu exigențele impuse de normele de tehnică legislativă. Prin modul în care este redactat, acest text de lege s-ar putea interpreta că alesul local se află în conflict de interes dacă ar crea beneficiu sau un dezavantaj implicit pentru instituția al cărui angajat este, deoarece prevederea de lege criticată nu distinge între „*orice persoană juridică*” și autoritatea publică din care face parte cel cărui i se adresează norma juridică.

10. Referitor la prevederile art. 46 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 susține că acestea încalcă principiul egalității în drepturi. Astfel, interdicția impusă primarilor și viceprimarilor, prin art. 76 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, care limitează sfera conflictului de interes până la „*rudetele de gradul I*” creează pentru aceștia un privilegiu în fața legii și a autorităților, în timp ce extinderea discreționară a interdicției „*până la rudetele de gradul al patrulea*”, reglementată prin art. 46 din Legea nr. 215/2001, pentru consilierii locali, creează o discriminare, nefiind permis a se face discriminări între cetățeni, care trebuie tratați identic, în situații identice. Or, consilierii locali au același statut — aleși locali — cu primarii, viceprimarii, primarul general sau viceprimarii municipiului București.

11. **Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate.

12. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Apreciază că interdicția de a mai exercita, timp de 3 ani, o funcție sau o demnitate publică, cu excepția celor electorale, este o sancțiune cu natură juridică distinctă, aplicându-se în mod egal tuturor celor vizați de norma juridică. În ceea ce privește art. 26 din Legea nr. 176/2010, precizează că raportul de evaluare reprezintă un act rezultat din activitatea Agenției Naționale de Integritate, iar comunicarea acestui raport, cuprinzând date referitoare la presupusa existență a elementelor de conflict de interese în cazul persoanei evaluate, către autoritățile publice desemnate prin lege, în vederea dispunerii măsurilor legale, nu este contrară drepturilor fundamentale invocate, o asemenea măsură fiind inerentă aducerii la îndeplinire a scopului legal al Agenției Naționale de Integritate.

14. Referitor la critica de neconstituționalitate a art. 46 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, precum și a art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004, față de art. 1 alin. (5) și art. 16 din Constituție, consideră că prevederile de lege criticate nu conțin norme discriminatorii, iar, pe de altă parte, potrivit art. 16 alin. (3) din Constituție, funcțiile și demnitățile publice pot fi ocupate doar „*în condițiile legii*”. Rățiunea pentru care legiuitorul a prevăzut pentru consilierii interdicția de a participa la dezbaterile și la adoptarea acelor hotărâri care au ca obiect probleme ce prezintă un interes material (patrimonial) pentru el ori pentru soțul (soția), afinii sau rudele sale până la gradul al patrulea inclusiv este aceea de a se asigura eliminarea subiectivismului și a interesului particular ori de grup în adoptarea hotărârilor consiliului local. Este cazul „*conflictului de interese*”, pe care Legea nr. 161/2003 îl definește ca fiind situația în care cel ce exercită o demnitate sau o funcție publică are un interes personal de natură patrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin. Conflictul de interese privește toate categoriile de funcționari publici, precum și funcțiile de demnitate publică din sfera celor trei puteri

ale statului, anume prevăzute în art. 69 al legii. Aceleași considerente sunt aplicabile, *mutatis mutandis*, și în cazul art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autoarei excepției, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 25 alin. (2) și art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, prevederile art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, și ale art. 46 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007.

18. Din examinarea criticii de neconstituționalitate formulate cu privire la art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, Curtea constată că, în realitate, aceasta vizează prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din lege, urmând a se pronunța asupra constituționalității acestor norme legale.

19. Prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua și ale art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 au următorul cuprins:

— art. 25 alin. (2) teza a doua: „*Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului.*”;

— art. 26 alin. (3): „*Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunea poate fi aplicată în termen de cel mult 6 luni de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, potrivit prevederilor legale. În cazul în care cauza de incompatibilitate a încetat înainte de sesizarea Agenției, sancțiunea disciplinară poate fi aplicată în termen de 3 ani de la încetarea cauzei de incompatibilitate, dacă legea nu dispune altfel.*”

Prevederile art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004 au următorul cuprins: „*Aleșii locali au un interes personal într-o anumită problemă, dacă au posibilitatea să anticipeze că o decizie a autorității publice din care fac parte ar putea prezenta un beneficiu sau un dezavantaj pentru sine sau pentru: (...)*

b) orice persoană fizică sau juridică cu care au o relație de angajament, indiferent de natura acestuia;”.

Prevederile art. 46 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 au următorul cuprins: „*Nu poate lua parte la deliberare și la adoptarea hotărârilor consilierul local care, fie personal, fie prin soț, soție, afini sau rude până la gradul al patrulea inclusiv, are un interes patrimonial în problema supusă dezbaterilor consiliului local.*”

20. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și art. 16 privind egalitatea în drepturi.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 în raport cu criticile formulate, Curtea constată că aceasta este

întemeiată, urmând să o admită pentru considerentele expuse în cele ce urmează.

22. Astfel, Curtea reține că prevederile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate exercitat pe calea excepției de neconstituționalitate, însă prin prisma unor critici de neconstituționalitate diferite de cele formulate în prezenta cauză (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 481 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din data de 4 februarie 2014, Decizia nr. 483 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 31 ianuarie 2014, Decizia nr. 391 din 2 iulie 2014, nepublicată încă).

23. Cu acele prilejuri, Curtea a observat că prevederile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 instituie sancțiunea decăderii din dreptul persoanei eliberate sau destituite din funcție ca urmare a săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de lege sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor Legii nr. 176/2010, o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Această interdicție de 3 ani privește funcțiile sau demnitățile publice prevăzute de Legea nr. 176/2010, cu excepția celor electorale.

24. Distinct de acestea, Curtea a reținut că, în contextul normativ de stabilire a unor interdicții în ceea ce privește funcțiile și demnitățile publice, prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 instituie reguli specifice referitoare la ocuparea funcțiilor eligibile. Astfel, interdicția de a mai ocupa aceeași funcție eligibilă pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului reprezintă o sancțiune cu natură juridică distinctă, Curtea statuând că reglementarea supusă controlului de constituționalitate se integrează scopului legii — asigurarea integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice și prevenirea corupției instituționale și nu contravine normelor constituționale privind dreptul de a fi ales și restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

25. De asemenea, Curtea reține că prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 au fost în atenția instanței de contencios constituțional cu prilejul soluționării conflictului juridic de natură constituțională dintre autoritatea judecătorească, reprezentată de Înalta Curte de Casație și Justiție, pe de o parte, și autoritatea legiuitoare, reprezentată de Senatul României, pe de altă parte (a se vedea Decizia nr. 460 din 13 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 decembrie 2013).

26. Cu acel prilej, Curtea, constatând existența unui conflict juridic de natură constituțională între autoritatea judecătorească, reprezentată de Înalta Curte de Casație și Justiție, și autoritatea legiuitoare, reprezentată de Senatul României, prin omisiunea acestuia din urmă de a finaliza procedura parlamentară cu privire la sesizarea Agenției Naționale de Integritate, a decis că Senatul României „urmează să decidă cu privire la încetarea sau nu a calității de senator a domnului Mora Akos Daniel, după interpretarea legală a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010”.

27. Totodată, în considerentele Deciziei nr. 460 din 13 noiembrie 2013, citată mai sus, Curtea a reținut că, în ceea ce privește hotărârea Senatului prin care se va dispune cu privire la problema în cauză, aceasta se va întemeia pe dispozițiile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010, text de lege care prevede că: „Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului.”

28. Observând interpretările de care este susceptibil textul de lege menționat: pe de o parte, interpretarea, potrivit căreia termenul „aceeași” instituit de legiuitor nu poate fi interpretat ca fiind sinonim cu „toate”, legiuitorul evidențiind tocmai identitatea funcției eligibile respective, iar, pe de altă parte, interpretarea

conform căreia, odată constatată definitiv existența unei stări de incompatibilitate, persoana în sarcina căreia această stare a fost stabilită decade din dreptul de a mai ocupa orice altă funcție de natura celei care a generat starea de incompatibilitate, Curtea Constituțională a statuat că trebuie să existe o concordanță între litera și voința inițială a legiuitorului.

29. În aceste condiții, Curtea a considerat că Parlamentul României trebuie să declanșeze procedura legislativă în scopul adoptării unei legi prin care se interpretează dispozițiile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010.

30. Sub acest aspect, Curtea reamintește că forța obligatorie ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Cu alte cuvinte, atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor sale sunt general obligatorii și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept (a se vedea, în acest sens, Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1/1995 privind obligativitatea deciziilor sale pronunțate în cadrul controlului de constituționalitate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 26 ianuarie 1995, Decizia nr. 1.415 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, și Decizia nr. 414 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010).

31. Cu toate acestea, Curtea constată că, până la momentul pronunțării prezentei decizii, contrar art. 147 alin. (4) din Constituție, potrivit căruia „De la data publicării, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii”, Parlamentul nu a adoptat o lege care să clarifice sensul sintagmei „aceeași funcție” din cuprinsul art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010.

32. Chiar dacă în ipoteza de față este în discuție o inacțiune a autorității legiuitoare legislative, Curtea, în virtutea rolului său de garant al supremației Constituției, stabilit prin art. 142 alin. (1) din Legea fundamentală, nu poate ignora viciul de neconstituționalitate astfel creat.

33. De aceea, în absența unei legi care să lămurească semnificația sintagmei menționate, Curtea constată că persistența unei norme, care, prin neclaritatea sa, este susceptibilă de interpretări multiple, ce pot conduce la adoptarea unor soluții juridice diametral opuse într-un domeniu fundamental al statului de drept — ocuparea funcțiilor eligibile —, este contrară principiului constituțional al obligativității respectării Constituției, supremației sale și a legilor.

34. Potrivit jurisprudenței sale, Curtea a consacrat posibilitatea și obligația sa de a interveni, ori de câte ori este sesizată, în cazul în care un text legal poate genera interpretări de natură a aduce atingere prevederilor constituționale. Fără a nega rolul constituțional al Parlamentului de „unică autoritate legiuitoare a țării” consacrat de art. 61 din Legea fundamentală, Curtea Constituțională reține că, în cazul în care un text legal poate genera interpretări diferite, este obligată să intervină ori de câte ori acele interpretări generează încălcări ale prevederilor Legii fundamentale. Constituția reprezintă cadrul și măsura în care legiuitorul și celelalte autorități pot acționa; astfel și interpretările care se pot aduce normei juridice trebuie să țină cont de această exigență de ordin constituțional cuprinsă chiar în art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, potrivit căruia în România, respectarea Constituției și a supremației sale este obligatorie (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.092 din 18 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 31 ianuarie 2013).

35. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut în repetate rânduri că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006,

Decizia nr. 647 din 5 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din 14 noiembrie 2006, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, și Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012). În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea trebuie, într-adevăr, să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului. În plus, nu poate fi considerată „lege” decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta; apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el trebuie să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă (a se vedea Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Sissanis împotriva României*, paragraful 66).

36. Sub acest aspect, pentru a corespunde exigențelor de claritate, precizie și previzibilitate, Curtea constată că prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010, în partea referitoare la „*aceeași funcție*”, trebuie interpretate în sensul voinței legiuitorului de asigurare a integrității în exercitarea funcțiilor publice, inclusiv prin stabilirea unor interdicții și aplicarea unor sancțiuni în cazul persoanelor cu privire la care s-a constatat încălcarea regimului incompatibilităților sau conflictului de interese.

37. Astfel, plecând de la premisa că intenția legiuitorului a fost aceea de a sancționa persoanele cu privire la care s-a constatat încălcarea regimului juridic privind incompatibilitățile sau conflictul de interese, fără a face vreo diferență între tipul funcțiilor electiv deținute, Curtea constată că atribuirea pentru sintagma „*aceeași funcție*” a înțelesului unic de funcția care a generat starea de incompatibilitate sau conflict de interese este de natură să lipsească de eficacitate norma juridică respectivă, contrar spiritului Legii nr. 176/2010.

38. În acest context, Curtea reține că importanța și necesitatea reglementărilor în materia combaterii corupției și promovării integrității în sectorul public, în cadrul sistemului normativ național, sunt cunoscute și acceptate, aceste reglementări reprezentând răspunsul la o cerință reală a societății românești și o componentă de bază a dialogului României cu partenerii săi europeni, în cadrul procesului de evaluare a modului de îndeplinire a obligațiilor asumate de aceasta ca stat membru al Uniunii Europene. În jurisprudența sa (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 1.412 din 16 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 13 martie 2009, sau Decizia nr. 1.082 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 659 din 3 octombrie 2009), Curtea a statuat, printre altele, că din rațiuni de prevenire a faptelor de corupție de către anumite categorii de personal, anume individualizat, legiuitorul este liber să instituie în sarcina acelui personal obligații suplimentare, tocmai în considerarea activității pe care acesta o desfășoară, activitate de o anumită natură și importanță.

39. Or, în interpretarea potrivit căreia o persoană cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau conflictul de interese poate ocupa o altă funcție eligibilă decât cea care a generat starea de incompatibilitate sau conflictul de interese, textul legal este în mod vădit contrar semnificației avute în vedere de legiuitor, care, prin Legea nr. 176/2010, a urmărit asigurarea integrității și transparenței în exercitarea tuturor

funcțiilor și demnităților publice și al cărei scop este acela de a sancționa persoana în cauză prin stabilirea interdicției de a mai ocupa oricare dintre funcțiile eligibile.

40. De asemenea, a accepta interpretarea conform căreia unei persoane constatate a fi în stare de incompatibilitate sau conflict de interese îi este interzis să mai ocupe doar funcția care a generat starea de incompatibilitate sau conflictul de interese, putând, în schimb, ocupa orice altă funcție eligibilă, ar pune, practic, la îndemâna categoriilor de persoane vizate de Legea nr. 176/2010 un procedeu extrem de simplu de eludare a legii și a aplicabilității sancțiunilor instituite de aceasta, aspect de neconceput într-un stat de drept.

41. Pe cale de consecință, pentru a integra prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua în litera și spiritul Legii nr. 176/2010, astfel încât acestea să corespundă voinței reale avute de legiuitor la momentul adoptării lor, conținutul acestora trebuie interpretat în sensul că odată constatată definitiv existența unei stări de incompatibilitate sau conflict de interese, persoana în sarcina căreia această stare a fost stabilită decede din dreptul de a mai ocupa orice altă funcție eligibilă, prevăzută de art. 1 din lege, pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. Curtea menționează că, în litera și spiritul legii, poate subzista doar interpretarea potrivit căreia o persoană care a ocupat, spre exemplu, funcția de consilier local sau județean și cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau încălcarea regimului privind conflictul de interese nu mai poate ocupa, pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului, nicio altă funcție eligibilă (spre exemplu, senator, deputat, primar, consilier local etc.).

42. Curtea constată, de asemenea, că numai în această interpretare prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate sunt conforme dispozițiilor art. 16 alin. (3) din Legea fundamentală, potrivit căruia funcțiile și demnitățile publice pot fi ocupate în condițiile legii. Într-adevăr, Constituția lasă la aprecierea legiuitorului ordinar stabilirea condițiilor de ocupare a funcțiilor și demnităților publice, însă acesta trebuie să se conformeze cerințelor de claritate și precizie a normei. În același timp, doar în această interpretare, sintagma „*aceeași funcție*” îl poată avertiza în mod inechivoc pe destinatarul său asupra gravității consecințelor nerespectării enunțului legal pe care îl cuprinde, astfel încât dreptul la ocuparea și exercitarea funcțiilor publice eligibile să nu rămână teoretic și iluzoriu.

43. Față de considerentele expuse, Curtea constată că, pentru a fi în acord cu Legea fundamentală și pentru a corespunde voinței reale a legiuitorului, sintagma „*aceeași funcție*” din cuprinsul art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 nu poate primi nicio altă semnificație decât aceea că noțiunea „*aceeași*” din cuprinsul său se referă la oricare dintre funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din Legea nr. 176/2010.

44. Curtea Constituțională a stabilit că, indiferent de interpretările ce se pot aduce unui text, atunci când Curtea Constituțională a hotărât că numai o anumită interpretare este conformă cu Constituția, menținându-se astfel prezumția de constituționalitate a textului în această interpretare, atât instanțele judecătorești, cât și organele administrative trebuie să se conformeze deciziei Curții și să o aplice ca atare (a se vedea Decizia nr. 536 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 7 iulie 2011).

45. Curtea nu declară neconstituțională o prevedere legală, astfel că nu se produc consecințe asupra existenței normative în ordinea juridică a normei supuse controlului, ci se stabilește doar, pe cale de interpretare, un unic înțeles constituțional al art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010.

46. Față de cele expuse, Curtea constată că dispozițiile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale în măsura în care sintagma „*aceeași funcție*” se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege și nicio autoritate nu poate ignora înțelesul constituțional astfel stabilit.

47. Examinând excepția de neconstituționalitate a art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, Curtea reține că prevederile de lege criticate, instituind reguli referitoare la aplicarea sancțiunii disciplinare în cazul constatării stării de incompatibilitate, nu au legătură cu soluționarea cauzei, deoarece obiectul acesteia îl constituie acțiunea în contencios administrativ formulată împotriva unui raport de evaluare prin care Agenția Națională de Integritate a constatat un conflict de interese. În consecință, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 este inadmisibilă.

48. Pe de altă parte, critica de neconstituționalitate a art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 este formulată din perspectiva unei omisiuni de reglementare, în sensul că textul de lege nu stabilește și reguli privind termenul de prescripție a aplicării sancțiunilor disciplinare în cazul constatării conflictului de interese. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea completa prevederile de lege supuse controlului.

49. De asemenea, examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004, Curtea observă că autoarea excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci susține, în realitate, aspecte care țin de interpretarea și aplicarea legii de către autoritățile publice. Or, controlul de constituționalitate semnifică verificarea conformității prevederilor legale criticate cu normele și principiile fundamentale invocate, în limita unor critici ce vizează evidențierea unui raport de contrarietate dintre acestea, și nu interpretarea sau modificarea ori completarea textelor legale. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004 urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

50. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, Curtea

reține că acestea au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate (a se vedea Decizia nr. 951 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 14 septembrie 2009).

51. Cu acel prilej, Curtea a reținut că prevederile legale criticate reprezintă garanții ale imparțialității autorităților publice și a membrilor consiliilor locale în exercitarea atribuțiilor lor. Potrivit art. 16 alin. (3) din Constituție, funcțiile și demnitățile publice pot fi ocupate doar „în condițiile legii”. Rațiunea pentru care legiuitorul a prevăzut pentru consilierul local interdicția de a participa la dezbaterea și la adoptarea acelor hotărâri care au ca obiect probleme ce prezintă un interes material (patrimonial) pentru el ori pentru soțul (soția), afiniile sau rudele sale până la gradul al patrulea inclusiv este aceea de a se asigura eliminarea subiectivismului și a interesului particular ori de grup în adoptarea hotărârilor consiliului local. Este cazul „conflictului de interese”, pe care Legea nr. 161/2003 îl definește ca fiind situația în care cel ce exercită o demnitate sau o funcție publică are un interes personal de natură patrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin. Conflictul de interese privește toate categoriile de funcționari publici, precum și funcțiile și demnitățile publice din sfera celor trei puteri ale statului, evident prin prisma atribuțiilor care caracterizează fiecare funcție în parte.

52. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

53. Pe cale de consecință, reținând că prevederile de lege criticate stabilesc reguli specifice privind exercitarea funcției de consilier local, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare în cadrul categoriei de persoane vizate, Curtea nu poate constata încălcarea dispozițiilor din Constituție invocate de autoarea excepției.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Steluța Gustica Cătănciu în Dosarul nr. 556/33/2013 al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în măsura în care sintagma „*aceeași funcție*” se referă la toate *funcțiile eligibile* prevăzute de art. 1 din aceeași lege.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 și ale art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești și constată că prevederile art. 46 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 iulie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind prospectele de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount și a obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii august 2014

În temeiul:

— art. 15 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, al Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului privind operațiunile cu titluri de stat emise în formă dematerializată, aprobat prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.509/2008, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2012 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României și al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 12/2005 privind piața secundară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările ulterioare, și al Convenției nr. 184.575/13/2005 încheiate între Ministerul Finanțelor Publice și Banca Națională a României,

ministrul delegat pentru buget emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna august 2014 se aprobă prospectele de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount și a obligațiunilor de stat de tip benchmark, în valoare nominală totală de 2.900 milioane lei, la care se poate adăuga suma de 345 milioane lei din alocațiile sesiunilor suplimentare de oferte necompetitive organizate

exclusiv pentru instrumentele de tip benchmark, prevăzute în anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul delegat pentru buget,
Enache Jiru,
secretar de stat

București, 25 iulie 2014.
Nr. 978.

ANEXA Nr. 1

PROSPECT DE EMISIUNE a certificatelor de trezorerie cu discount lansate în luna august 2014

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna august 2014, Ministerul

Finanțelor Publice anunță lansarea de emisiuni de certificate de trezorerie cu discount, astfel:

Cod ISIN	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Nr. de zile	Valoarea emisiunii — lei —
RO1415CTN0B1	7.08.2014	11.08.2014	10.08.2015	364	600.000.000

Art. 2. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu discount este de 5.000 lei.

Art. 3. — Metoda de vânzare este licitația și va avea loc la datele menționate în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț multiplu.

Art. 4. — Certificatele de trezorerie cu discount pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor depune oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților persoane fizice și juridice.

Art. 5. — (1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 5.1 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012 în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2012 privind piața primară a

titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Numărul de tranșe valorice, la rate diferite ale randamentului, nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit astfel cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 4.1 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012, cu modificările și completările ulterioare. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o

pondere de 25% din totalul valorii aferente fiecărei emisiuni anunțate. Oferta necompetitivă depusă de dealerul primar în contul unui singur client nu va putea depăși valoarea calculată prin aplicarea ponderii anterior menționate. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al randamentului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va fi de minimum 5.000 lei.

Art. 6. — Prețul și randamentul se vor determina utilizând următoarele formule:

$$P = 1 - \frac{d \times r}{360};$$

$$Y = r/P,$$

în care:

P = prețul titlului cu discount, exprimat cu 4 zecimale;

d = număr de zile până la scadență;

r = rata discountului, exprimată cu două zecimale;

Y = randamentul, exprimat cu două zecimale.

Art. 7. — (1) Ofertele de cumpărare se transmit la Banca Națională a României, ce acționează în calitate de administrator

al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației, în intervalul orar 10,00—12,00.

(2) Ședința de licitație începe după încheierea orarului de transmitere a ofertelor de cumpărare specificat la alin. (1).

Art. 8. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi la sediul Băncii Naționale a României de către Comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 9. — Evenimentele de plată aferente certificatelor de trezorerie cu discount se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat — SaFIR.

Art. 10. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlurilor de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 11. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

ANEXA Nr. 2

PROSPECT DE EMISIUNE

a obligațiunilor de stat de tip benchmark lansate în luna august 2014

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna august 2014, Ministerul Finanțelor Publice anunță redeschiderea emisiunilor de

obligațiuni de stat de tip benchmark cu scadență la 3, 5, 10 și 15 ani și organizarea de sesiuni suplimentare de oferte necompetitive (SSON), astfel:

Cod ISIN*)	Data licitației	Data SSON	Data emisiunii	Data scadenței	Maturitate Nr. ani	Maturitate reziduală Nr. ani	Rata cuponului —%—	Dobânda acumulată —lei/titlu—	Valoare nominală licitație de referință —lei—	Valoare nominală SSON —lei—
RO1419DBN014	4.08.2014	5.08.2014	6.08.2014	24.06.2019	5	4,88	4,75%	27,98	600.000.000	90.000.000
RO1227DBN011	11.08.2014	12.08.2014	13.08.2014	26.07.2027	15	12,96	5,80%	28,60	300.000.000	45.000.000
RO1121DBN032	18.08.2014	19.08.2014	20.08.2014	11.06.2021	10	6,81	5,95%	114,11	600.000.000	90.000.000
RO1316DBN053	21.08.2014	22.08.2014	25.08.2014	29.08.2016	3	2,01	4,75%	469,79	300.000.000	45.000.000
RO1425DBN029	25.08.2014	26.08.2014	27.08.2014	24.02.2025	10	10,50	4,75%	119,73	500.000.000	75.000.000

*) În conformitate cu prevederile Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.231/2008 privind titlurile de stat ce urmează a fi tranzacționate și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A., aceste serii se tranzacționează simultan pe piața secundară administrată de Banca Națională a României și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A.

Art. 2. — Valorile nominale totale ale emisiunilor de obligațiuni de stat de tip benchmark pot fi majorate prin redeschideri ulterioare ale acestora.

Art. 3. — Valoarea nominală individuală a unei obligațiuni de stat de tip benchmark emise înainte de data de 1 octombrie 2013 este de 10.000 lei, ulterior acestei date valoarea nominală

individuală a noilor obligațiuni de stat de tip benchmark este de 5.000 lei.

Art. 4. — (1) Pentru obligațiunile de stat de tip benchmark redeschise, specificate la art. 1, dobânda (cuponul) se plătește la datele specificate în prospectele de emisiune aferente, după cum urmează:

ISIN	Ordinul privind prospectul de emisiune aferent emisiunii inițiale	Luna lansării
RO1419DBN014	119/30.01.2014	Februarie 2014
RO1227DBN011	107/30.01.2012	Februarie 2012
RO1121DBN032	1924/26.04.2011	Mai 2011
RO1316DBN053	740/30.05.2013	Iunie 2013
RO1425DBN029	855/27.06.2014	Iulie 2014

(2) Dobânda se determină conform formulei:

$$D = VN \cdot r / \text{frecvența anuală a cuponului (1)},$$

în care:

D = dobânda (cupon);

VN = valoarea nominală;

r = rata cuponului.

Art. 5. — (1) Pentru licitațiile de referință, metoda de vânzare este licitația și va avea loc la datele menționate în tabelul de la art. 1, iar adjudecarea se va efectua după metoda cu preț multiplu. Cotația de preț va fi exprimată sub formă procentuală, cu 4 zecimale.

(2) Pentru SSON, metoda de vânzare este subscripția și va avea loc la datele menționate în tabelul de la art. 1, prețul de vânzare fiind prețul mediu de adjudecare stabilit în licitația de referință.

Art. 6. — (1) La licitația de referință, obligațiunile de stat de tip benchmark pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor transmite oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților, persoane fizice și juridice.

(2) În cadrul SSON, obligațiunile de stat de tip benchmark pot fi cumpărate exclusiv de dealerii primari, care vor transmite oferte în nume și cont propriu.

Art. 7. — La licitația de referință:

1. Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

2. În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 5.3 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012 în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2012 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare.

3. Numărul cotațiilor de preț nu este restricționat.

4. Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

5. În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 4.2 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012, cu modificările și completările ulterioare. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul valorii nominale totale a licitației de referință aferente fiecărei emisiuni anunțate. Oferta necompetitivă depusă de dealerul primar în contul unui singur client nu va putea depăși valoarea calculată prin aplicarea ponderii anterior menționate. Executarea acestora se va efectua

la nivelul mediu ponderat al prețului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

6. Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va avea o valoare minimă egală cu valoarea nominală unitară aferentă fiecărui instrument emis.

Art. 8. — Pentru SSON:

1. Ofertele de cumpărare sunt necompetitive.

2. Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse exclusiv de dealerii primari, conform prevederilor din „Secțiunea a 2-a — Sesiunea de oferte necompetitive adresată dealerilor primari” a „capitolului III — Plasarea titlurilor de stat pe piața primară” din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 11/2012 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României.

3. În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 4.3 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012, cu modificările și completările ulterioare.

4. Valoarea minimă a ofertei necompetitive transmise în cadrul SSON va fi egală cu valoarea nominală unitară aferentă fiecărui instrument emis, plafonul maxim fiind, după caz, cel prevăzut în art. 24 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 11/2012.

Art. 9. — (1) Ofertele de cumpărare se transmit la Banca Națională a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației de referință în intervalul orar 10,00—12,00, respectiv în ziua SSON în intervalul orar 10,00—11,00.

(2) Ședința de licitație începe după încheierea orarului de transmitere a ofertelor de cumpărare specificat la alin. (1).

Art. 10. — Rezultatele licitației de referință/SSON se vor stabili în ziua desfășurării, la sediul Băncii Naționale a României, de către Comisia de licitație constituită în acest scop și vor fi date publicității.

Art. 11. — Evenimentele de plată aferente obligațiunilor de stat de tip benchmark se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de depozitare și decontare a instrumentelor financiare — SaFIR.

Art. 12. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlurilor de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 13. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind prospectul de emisiune a obligațiunilor de stat cu cupon denominate în euro lansate în luna august 2014

În temeiul:

— art. 15 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, al Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare,

— Regulamentului privind operațiunile cu titluri de stat emise în formă dematerializată, aprobat prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.509/2008, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2012 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României și al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 12/2005 privind piața

secundară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările ulterioare, și al Convenției nr. 184.575/13/2005 încheiate între Ministerul Finanțelor Publice și Banca Națională a României,

ministrul delegat pentru buget emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice se aprobă prospectul de emisiune a obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro, în valoare nominală totală de 250.000.000 euro, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul delegat pentru buget,
Enache Jiru,
secretar de stat

București, 25 iulie 2014.
Nr. 979.

ANEXĂ

PROSPECT DE EMISIUNE

a obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro lansate în luna august 2014

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice, Ministerul Finanțelor Publice anunță

redeschiderea emisiunii de obligațiuni de stat cu cupon denuminate în euro, cu următoarele caracteristici:

Cod ISIN*)	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Maturitate inițială Nr. ani	Rata cuponului — % —	Dobânda acumulată — euro/titlu —	Valoarea nominală totală — euro —
RO1419DBE013	11.08.2014	13.08.2014	21.01.2019	5	3,40%	95,01	250.000.000

*) În conformitate cu prevederile Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.231/2008 privind titlurile de stat ce urmează a fi tranzacționate și pe piața reglementată administrată de Societate Comercială „Bursa de valori București” — S.A., această serie se poate tranzacționa simultan pe piața secundară administrată de Banca Națională a României și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A.

Art. 2. — Valoarea nominală totală a emisiunii de obligațiuni de stat cu cupon denuminate în euro poate fi majorată prin redeschideri ulterioare ale acesteia.

Art. 3. — Valoarea nominală individuală a unei obligațiuni de stat cu cupon denuminate în euro este de 5.000 euro.

Art. 4. — Dobânda (cuponul) se plătește conform prospectului de emisiune aprobat prin Ordinul ministrului delegat pentru buget nr. 2.061/2013 privind prospectul de emisiune a obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro lansate în luna ianuarie 2014, fiind determinată conform formulei:

$D = VN * r / \text{frecvența anuală a cuponului}$,
în care:

D = dobânda (cupon);

VN = valoarea nominală;

r = rata cuponului.

Art. 5. — Metoda de vânzare este licitația și va avea loc la data menționată în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va efectua după metoda cu preț multiplu. Cotația de preț va fi exprimată sub formă procentuală, cu 4 zecimale.

Art. 6. — Obligațiunile de stat cu cupon denuminate în euro pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor transmite oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților, persoane fizice și juridice.

Art. 7. — (1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 5.3 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012 în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2012 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Numărul cotațiilor de preț nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit, așa

cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 4.2 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012, cu modificările și completările ulterioare. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul emisiunii anunțate. Oferta necompetitivă depusă de dealerul primar în contul unui singur client nu va putea depăși valoarea calculată prin aplicarea ponderii anterior menționate. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al prețului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va fi de minimum 5.000 euro.

Art. 8. — (1) Ofertele de cumpărare se transmit la Banca Națională a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației în intervalul orar 10,00—12,00.

(2) Ședința de licitație începe după încheierea orarului de transmitere a ofertelor de cumpărare specificat la alin. (1).

Art. 9. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi la sediul Băncii Naționale a României de către Comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 10. — Plata obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro se va efectua la data emisiunii, până cel târziu la ora 15,00 — ora României, prin transferarea de către dealerul primar și/sau de către instituțiile de credit, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai

dealerilor primari, deținători înregistrați, în contul în euro al Băncii Naționale a României din sistemul TARGET2 (participant BIC: NBORROBUXXX), a sumei reprezentând costul obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro aferent tranșelor adjudecate.

Art. 11. — Răscumpărarea obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro se va efectua la data scadenței, prin creditarea conturilor corespondente în euro ale dealerilor primari și/sau ale instituțiilor de credit așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari, deținători înregistrați, comunicate oficial Băncii Naționale a României cu cel puțin două zile lucrătoare, anterior datei scadenței, cu suma reprezentând valoarea nominală a

obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro, inclusiv cuponul aferent acestora.

Art. 12. — Evenimentele de plată aferente obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat — SaFIR.

Art. 13. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlului de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 14. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

MINISTERUL CULTURII

ORDIN

privind declararea din Lista monumentelor istorice a imobilului „Casă, azi Spitalul de Oncologie” din Str. Victoriei nr. 33, municipiul Pitești, județul Argeș, înscris în LMI cod AG-II-m-B-13458

Având în vedere Referatul nr. 3.091/2013 din 3 iunie 2014 de aprobare a proiectului de ordin al ministrului culturii de declarare din Lista monumentelor istorice a imobilului „Casă, azi Spitalul de Oncologie” din municipiul Pitești, Str. Victoriei nr. 33, județul Argeș, înscris în LMI cod AG-II-m-B-13458,

în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. a), art. 19 alin. (1)—(3) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul culturii, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se declasează din Lista monumentelor istorice imobilul „Casă, azi Spitalul de Oncologie” din Str. Victoriei nr. 33, municipiul Pitești, județul Argeș, având regimul juridic de monument istoric, grupa „B”, cod LMI AG-II-m-B-13458.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul culturii,
Kelemen Hunor

București, 11 iulie 2014.
Nr. 2.488.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

